



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ 1 – 654 03 ΚΑΒΑΛΑ,

+30-2510-223.141, +30-2510-223.283, ✉ metropolitan@imfnth.org,
<http://www.im-philippon.gr/>

**ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΝΘ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΜΑΣ**

Το σύγχρονο χάος και η εμπλοκή της ανθρωπίνης ζωής μέσα στα γρανάζια της παγκοσμιότητας και του συγκρητισμού, μας οδηγούν στο αδιέξοδο της καταστροφής κάθε υγιούς ιδεώδους και κάθε ελπιδοφόρας αναπνοής για ζωή, για αγάπη, για κοινωνία, για φιλανθρωπία, για ειρήνη, για αλληλεγγύη, για πρόοδο και συνεργασία.

«Επότισαν με ξίδι την πηγή των γλυκών νερών, κι' ακόμη επότισαν με χολή εκείνον που το Μάννα έβρεξε, και από την πέτρα έβγαλε νερό. Με καλάμι την κεφαλή του εκτύπησαν και υπέγραψε την εξορία των εχθρών. Γυμνός στον Σταυρό απλώθηκε και εγύμνωσε από την ζωή τους κακούς, και τους εγελαιοποίησε σε ζωντανούς και πεθαμένους. Απ' το Σταυρό τον κατέβασαν και με σεντόνι τον ετύλιξαν, τον έβαλαν στον Τάφο για να πανηγυρίζη ο Αδάμ» (Κοντάκιο αγίου Ρωμανού του μελωδου).

Αγαπητοί πατέρες και αδελφοί, ο άγιος Ρωμανός ο Μελωδός, ο μέγας αυτός άριστος μουσουργός και ποιητής της αγίας μας Εκκλησίας, που συνέγραψε πλήθος ύμνων, με μοναδικό τρόπο μας μεταφέρει στην συγκλονιστική εκείνη στιγμή επάνω στον Γολγοθά, μπροστά στους τρεις σταυρούς του ανθρωπίνου εξ-ευτελισμού και της απαξίας ενός κόσμου ξένου προς την ανθρωπιά και την αυτοεκτίμηση. Εκεί που κάθε οποιαδήποτε αξία έπαυσε να υφίσταται, καθώς όλη η ανθρωπότητα υποδουλιζομένη από τον αρχέκακο όφι, τον διάβολο, και τους ανθρώπους της ανομίας, εσταύρωσε τον Κύριο της δόξης, τον αναμάρτητο Ιησού Χριστό, που σαρκώθηκε επί της γης

για την σωτηρία μας και την επαναφορά μας εις το αρχαίον κάλλος της εικόνας την οποία μας χάρισε ο άγιος τριαδικός Θεός μας, ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, τότε που μας εδημιούργησαν σύμφωνα με την εικόνα την ιδική τους και την ομοίωση (Γεν. 1, 26-27).

Αναβοά ο άγιος Κοσμάς ο ποιητής (685-750 μ.Χ.) : «Αφού εφθάσαμε, οι πιστοί, και πάλι εφέτος, στην ανάμνηση του σωτηρίου πάθους του Χριστού και Θεού μας, ας δοξάσωμε την ανέκφραστη μακροθυμία του, για να αναστήση και εμάς μαζί του με την θεία του ευσπλαγχνία, εμάς που μας ωδήγησε στον θάνατο η αμαρτία, επειδή είναι αγαθός και φιλόανθρωπος» (τροπάριο του όρθρου της Μ. Δευτέρας).

Γράφει ο άγιος απόστολος των εθνών Παύλος στην προς Εβραίους επιστολή του. «Αυτός, [ο Χριστός], αντί για την χαρά που θα μπορούσε να έχει, υπέμεινε τον σταυρικό θάνατο περιφρονώντας την ατίμωση, και εκάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού. Αναλογισθήτε, λοιπόν, αυτόν που υπέμεινε μία τέτοια εχθρότητα εναντίον του από μέρους των αμαρτωλών, και μην αποκάμετε και χάνετε το θάρρος σας» (Εβρ. 12, 2-3), και αλλού στην προς Κολοσσαείς επιστολή του : «Αυτός, η κεφαλή του σώματος που είναι η εκκλησία. Αυτός, αρχή της νέας ανθρωπότητας από τους νεκρούς ο πρωταναστημένος, ώστε να γίνη σε όλα εκείνος πρώτος. Γιατί μέσα σε εκείνον η θεότητα έστερξε ολάκερη να κατοικήση, και όλα όσα στη γη και όσα στον ουρανό μαζί της να συμφιλιώση δι' αυτού, που την ειρήνη έφερε με του σταυρού του το αίμα» (Κολ. 1, 18-20).

Αυτήν την αιματηρή πραγματικότητα έζησε η ανθρωπότης τότε το σωτήριο έτος τριάντα τρία (33) μ.Χ., ΟΤΑΝ ο σεβασμός προς τον άνθρωπο εκμηδενίσθηκε, ΟΤΑΝ η δικαιοσύνη εξαφανίσθηκε μπροστά στα λόγια του Χριστού «όποιος από σας είναι αναμάρτητος, ας ρίξη πρώτος πέτρα επάνω της» (Ιω. 8, 7), ΟΤΑΝ κάθε ανθρωπίνη σκέψη γκρεμίσθηκε και Εκείνος έλεγε «πατέρα συγχώρησέ τους, δεν γνωρίζουν τι πράττουν» (Λκ. 23, 34), ΟΤΑΝ «ο ειδωλολάτρης ρωμαίος εκατόνταρχος και οι στρατιώτες που εφύλαγαν μαζί του τον εσταυρωμένο Ιησού και αφού είδαν τον σεισμό και τα άλλα συμβάντα, φοβήθηκαν πολύ και είπαν. Αληθινά, αυτός ήταν Υιός του Θεού» (Μτθ. 27,

54), ΟΤΑΝ στο όνομα κάθε δικαιωτισμού και ηθικής και οποιασδήποτε μαζικής διαμαρτυρίας, όπως συμβαίνει κάθε τόσο στις ημέρες μας, εκεί επάνω στον γολγοθά δεν βρέθηκε ούτε ένας να ξεφωνήσει, και να αναλάβει κάποια ευθύνη μπροστά στο μοναδικό και σατανικό αυτό έγκλημα εναντίον του μόνου που είπε και edίδαξε μέσα στην ιστορία «να αγαπάτε ο ένας τον άλλον» (Ιω. 15, 12) και «να αγαπάτε τους εχθρούς σας» (Μτθ. 5, 44), ΟΤΑΝ, τέλος, «όλη η κτίση άλλαξε την όψη της από τον φόβο, καθώς έβλεπε τον Χριστό, να είναι κρεμασμένος στον Σταυρό, και ο ήλιος έχανε το φως του και γινόταν σκοτεινός και τα θεμέλια της γης συγκλονίζονταν, και όλα υπέφεραν βαρειά μαζί με Εκείνον που εδημιούργησε τα πάντα και που με την θέλησή του υπέμεινε τόσα παθήματα για χάρη μας» (τροπάριο του όρθρου της Μ. Παρασκευής).

Ερωτά ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης για τον Σταυρό του Χριστού : «Δεν θα τιμήσωμε, λοιπόν, εμείς, και δεν θα χρησιμοποιήσωμε το θείο τούτο τρόπαιο της κοινής ελευθερίας του γένους, το οποίο και μόνο με την θέα του τον μεν αρχέκακο όφι φυγαδεύει και διαπομπεύει και καταισχύνει, διακηρύσσοντας την ήττα και την συντριβή του, δοξάζει μάλιστα και μεγαλύνει τον Χριστό, επιδεικνύοντας στον κόσμο την νίκη του; Και όμως, εάν ο Σταυρός είναι παραβλεπτέος, διότι σε αυτόν υπέμεινε τον θάνατο ο Χριστός, τότε, ούτε ο θάνατός του δεν πρέπει να είναι σεβαστός και σωτήριος. πως, λοιπόν, κατά τον απόστολο βαπτισθήκαμε στον θάνατό του; (Ρωμ. 6, 3) Και πως θα συμμετάσχωμε και στην ανάστασή του, εάν βέβαια εγίναμε σύμφυτοι με τον θάνατό του; (Ρωμ. 6, 5) Βέβαια, εάν κάποιος προσκυνούσε σχήμα σταυρού που δεν έφερε επιγεγραμμένο το δεσποτικό όνομα, δικαίως θα κατηγορούνταν ότι πράττει κάτι ανάρμοστο. Και επειδή 'στο όνομα του Ιησού Χριστού θα καμφθούν όλα τα γόνατα, των επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων' (Φιλ. 2, 10), και επειδή αυτό το προσκυνητό όνομα επιφέρει ο Σταυρός, πόσο παράφρον δεν θα ήταν να μη γονατίζωμε στον Σταυρό του Χριστού; Αλλά εμείς, κλίνοντας μαζί τα γόνατα και τις καρδιές μπροστά, ας προσκυνήσωμε μαζί με τον ψαλμωδό και προφήτη Δαβίδ στον τόπο όπου εστάθηκαν τα πόδια του (Ψαλμ. 131, 7)

και όπου εξαπλώθηκαν τα χέρια που συνέχουν το σύμπαν και όπου ετεντώθηκε για εμάς το ζωαρχικό σώμα, και προσκυνώντας και ασπαζόμενοι αυτόν με πίστη, ας λαμβάνουμε πλούσιο τον από εκεί αγιασμό και ας τον φυλάττουμε» (αγ. Γρηγορίου Παλαμά, ομιλία στον τίμιο και ζωοποιό Σταυρό).

Αγαπητοί μου και αγαπητές μου,

Το σύγχρονο χάος και η εμπλοκή της ανθρωπίνης ζωής μέσα στα γρανάζια της παγκοσμιότητας και του συγκρητισμού, δυστυχώς, μας οδηγούν στην πλεκτάνη και στο αδιέξοδο της καταστροφής κάθε υγιούς ιδεώδους και κάθε ελπιδοφόρας αναπνοής για ζωή, για αγάπη, για κοινωνία, για φιλανθρωπία, για ειρήνη, για αλληλεγγύη, για πρόοδο και συνεργασία. Το σκοτάδι της απελπισίας και ο κίνδυνος της ανομίας έχουν σκεπάσει τους λαούς του κόσμου μας. Αξίζει να προσπαθήσουμε για να επανέλθουμε στην πηγή της ζωής μας, που είναι ο Εσταυρωμένος και Αναστάς Κύριος ημών Ιησούς Χριστός.

«Εμπρός, λοιπόν, και εμείς αφού καθαρίσουμε την διάνοιά μας από κάθε κακή σκέψη, ας βαδίσουμε μαζί με αυτόν, και ας σταυρωθούμε μαζί του και για χάρη του ας νεκρώσουμε τους εαυτούς μας ως προς τις θανατηφόρες ηδονές της ζωής, για να ζήσουμε αιώνια μαζί του» (τροπάριο του όρθρου της Μ. Δευτέρας).

Ευχέτης προς τον Σταυρωθέντα,

Παθόντα και Ταφέντα υπέρ ημών Κύριον Ιησούν Χριστόν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+Ο ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ